

Bestemmelsens formulering foreslås derfor ændret, således at det klart fremgår, at et amtsråd har pligt til at fremsætte indsigelse over for et planforslag, når blot én af de nævnte bestemmelser ikke er overholdt.

Til nr. 15

Bestemmelsen giver amtsrådet pligt til at fremsætte indsigelse over for forslag til kommune- og lokalplaner, der er i strid med lovens krav til planer for detailhandel. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 29 a, stk. 1, der gælder planlægning i kystområderne. Bestemmelsen er nødvendig for at sikre, at detailhandelsplanlægningen gennemføres i overensstemmelse med lovens formål.

Herudover skal miljø- og energiministeren anvende beføjelserne i den gældende lovs §§ 3, 29 og 59, i det omfang det er nødvendigt for at varetage nationale planlægningsinteresser. Se endvidere bemærkningerne til forslagens §§ 3 og 4.

Til nr. 16

Bestemmelsen giver en regionplanmyndighed mulighed for at fremsætte indsigelse mod regionplanretningslinier vedrørende detailhandel i en naboamtskommune henholdsvis i Københavns og Frederiksberg kommuner, såfremt regionplanmyndigheden skønner, at forslaget kan have væsentlig betydning for regionplanmyndighedens planlægning for detailhandel. Bestemmelsen kan både finde anvendelse, hvor et forslag strider mod myndighedens eksisterende detailhandelsplanlægning, og hvor det f.eks. lægger væsentlige hindringer i vejen for en fremtidig hensigtsmæssig planlægning for detailhandelsstrukturen.

Det er op til det enkelte amtsråd at vurdere, om der skal fremsættes indsigelse. Dette er dog ikke til hinder for, at kommuner i amtet kan rette henvendelse til amtsrådet med anmodning om, at amtsrådet fremsætter indsigelse mod naboamtets regionplanlægning for detailhandelsstrukturen.

I modsætning til bestemmelserne i § 29 og § 29 a (den gældende lov og forslagens § 1, nr. 15) giver bestemmelsen ikke regionplanmyndigheden en pligt til at fremsætte indsigelse, men alene en ret.

En indsigelse betyder efter lovens gældende regler, sammenholdt med forslagens § 1, stk. 12, at planen ikke kan vedtages, før der er opnået enighed herom mellem amtsrådene.

Såfremt der ikke kan opnås enighed, kan en af parterne indbringe uafklarede spørgsmål for miljø- og energiministeren efter de gældende bestemmelser i lovens § 28 stk. 2.

Bestemmelsen forudsætter, at regionplanmyndighederne fremsender forslag til regionplanretningslinier til berørte amtskommuner og eventuelt Københavns og Frederiksberg kommuner, jf. den gældende lovs § 25.

Til § 2

Loven sættes efter forslaget i kraft på ugedagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

De bestemmelser, der stiller krav til indholdet af endeligt vedtagne planer, får virkning for planer, der vedtages endeligt efter lovens ikrafttræden, jf. 2. pkt. Det kan betyde, at forslag til planer, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, skal ændres ved den endelige vedtagelse, for at komme i overensstemmelse med kravene i lovforslaget. Bestemmelserne i § 1, nr. 1, 6 og 7, samt i § 3 gælder tilsvarende for forslag til planer, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Efter bestemmelsen i ændringslovens § 2, 2. pkt., har for eksempel § 5 c (forslagets § 1, nr. 1) virkning over for alle planer, der vedtages endeligt efter lovens ikrafttræden. Det betyder blandt andet, at planforslag, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, ikke kan vedtages endeligt, hvis de ikke fremmer et varieret butiksubbud og sikrer god tilgængelighed for alle trafikarter, jf. § 5 c. Tilsvarende får bestemmelsen i planlovens § 15, stk. 8 (forslagets § 1, nr. 7), om indholdskrav til nye lokalplaner virkning for planer, der vedtages endeligt efter lovens ikrafttræden. Det betyder, at lokalplanforslag, der ikke indeholder bestemmelser om det maksimale bruttoetageareal for den enkelte butiksenhed eller bestemmelser om det samlede bruttoetageareal, kun kan vedtages endeligt, når der i forbindelse med den endelige vedtagelse indsættes sådanne bestemmelser.

Amtsråd og kommunalbestyrelser skal forud for den endelige vedtagelse vurdere, om eventuelle ændringer medfører, at borgere, amtsråd og/eller miljø- og energiministeren skal have lejlighed til at udtale sig, jf. § 27, stk. 3, i den gældende lov. Som et eksempel på en ændring, der er så væsentlig, at amtsrådet og ministeren skal have lejlighed til at udtale sig, jf. § 27, stk. 3, 2. pkt., kan nævnes fastsættelse af bestemmelser i en lokalplan om det samlede maksimale bruttoetageareal, der kan anvendes til butiksførmål. Det skal endvidere vurderes, om ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt planforslag, der skal offentliggøres efter § 27, stk. 3, sidste pkt.

Det vil være vanskeligt for regionplanmyndighederne at nå at tilvejebringe regionplaner for den samlede detailhandelsstruktur i overensstemmelse